

Azlardan olmak

Hilmi Çekici: “Azlardan olmak bir eksiklik midir, aşığılanacak bir durum mudur?”

İMTİHAN PİRAMİDİ

Peygamber Efendimiz (asm) buyuruyor ki: “İnsanlar helâk oldu, ancak âlimler müstesna... Âlimler helâk oldu, ilmiyle amel edenler müstesna... İlmiyle amel edenler helâk oldu, ihlâslı olanlar müstesna... İhlâslı olanlar da büyük tehlikeler içindedir.”¹

Büyük tehlikelerden murad, tehlikeli sınavlardır. Yani insafsız eleklerdir. Yani insan tekin durmadığında kesinlikle kaybedeceği akla ziyan imtihanlardır. Bu tehlikeli imtihanlar ihlâssız olanlara değil, ihlâslı olanlara geliyor. İhlâssız olanlar zaten başta kaybetmişlerdir.

İhlâslı olanları bekleyen imtihan sorularını sıralamaya çalışalım:

1- Hakkı buldun mu; şimdi yeni bir sınavın başlıyor: Hakta sebat!

Öyle fırtınalar gelir ki, herkesi bir köşeye fırlatıp atar!

2- Bu fırtınalardan kurtuldun, hakta sebat ettin mi; sıkı dur, yeni bir sınavın başlıyor: Amelde ve kararda isabet!

Öyle hortumlardan geçersin ki, neredeyse sağ çıkan olmaz!

3- Bu hortumlardan kurtuldun, amelde isabet ettin mi, tekin dur, yeni soruların geliyor: Sebatta ve isabette istikamet!

Öyle depremler yaşarsın ki, her şeyi alt üst eder, bütün ezberleri bozar, adeta ortada hiç kimse kalmaz!

4- Sen bu depremlerden kurtuldun; istikamet üzere oldun mu, gevşeme, yeni soruların geliyor: Hüsn-ü hatime! Son nefesine kadar istikametini muhafaza etmek!

Öyle azgın sel baskınları yersin ki, neredeyse herkesi silip süpürür, götürür.

DEĞERLER İMTİHANI

Her bir imtihan basamağı hiç akıl erdirilemeyecek kadar insanı sınıfta bırakıyor.

Bunların hepsi ihlâslı ve samimî insanlardır. Bunda şüphe yoktur!

İmtihanın şiddetinden, haliyle geçenlerin sayısı iyice azalıyor. Burada bu sebeple kimsenin kimseyi itham etmeye hakkı da yok, yetkisi de yoktur. Herkes kendi imtihanını veriyor. Kardeşlere düşen birbirini kınamak değil, birbirine duâ etmektir.

Ben zannederdim ki, Risale-i Nur'un işlediği değerleri okuyup öğrenenler bu değerlerden sınıfı geçtiler. Oysa iş öyle değilmiş!

İş şöyle imiş: Risale-i Nur'un işlediği değerleri okuyup öğrenenler, söz konusu değerlerle ilgili ayrı ayrı imtihana tabi tutuluyor. Her bir değerden imtihanı geçtikçe, sadece o değerden, yukarıdaki dört basamaklı imtihanlar devreye giriyor.

Bir değerden sınıfı geçiyor olmak, bir diğer değerden de geçeceği manasına gelmiyor. Bir değerden geçersin, bir diğer değerden sınıfta kalabilirsin!

Meselâ Mesnevî-i Nuriye'den ye's, ucb, gurur, enaniyet dersini mi aldın? Tamam. Diyelim bunların ikisinden veya üçünden sınıfı geçtin. Birinden sınıfta kalabilirsin. O biri, senin diğer amellerini de değerden düşürebilir.

Meselâ ucbu yenemediğini düşün: Salih amellerine vereceği hasarı tahmin etmek bile mümkün değil! Allah muhafaza.

Bu açıdan Risale-i Nur'a ulaştım demek yetmiyor; kazandığın her bir değer için ayrı ayrı imtihan sürecine ölünceye kadar hazır olmak gerekiyor.

ŞAHS-I MANEVÎ RUHUNA KİLİTLENMEK

Bunun için ihtiyacımız olan tek şey Şahs-ı Manevî ruhuna kilitlenmektir! Aksi takdirde birinden kaybetmezsek, diğerinden kaybetmek neredeyse mukadder olur!

Kanaat-ı acizanem odur ki, Yeni Asya camiasında sadık kalanların tek şansları, şahs-ı manevi ruhuna kilitlenmeleridir.

Aksi takdirde bunca sosyal ve siyasî fırtınalarda kaybetmek işten bile değildi!

Oysa bu camia efradının sayısı azdır! Bir abimiz yüzde bir demişti. Zihinlere kazındı. Diğer nurcuların sayısı daha fazladır. Belki yüzde doksan! Eyvallah!

Zekeriya Aleyhisselâm bir Tevrat Peygamberidir. Elinde Tevrat bulunan inanırların içine, o inanırları entrikalardan kurtarmak için gelmiştir. Oysa aynı kitabı okudukları halde, kendisine inanan insan sayısı yüzde birden de az idi. Nihayet aynı kitabı okuyanlar kendisini testere ile biçerek şehit ettiler. Tarihe bir bakın!

Dipnotlar:

1- Bediüzzaman, Lem'alar, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul, 2005, s. 370.